

## I

*(Legislativní akty)*

## SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2023/977

ze dne 10. května 2023

**o výměně informací mezi donucovacími orgány členských států a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2006/960/SVV**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 87 odst. 2 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem <sup>(1)</sup>,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nadnárodní trestná činnost představuje významnou hrozbu pro vnitřní bezpečnost Unie a vyžaduje koordinovanou, cílenou a přizpůsobenou reakci. V boji proti trestné činnosti a terorismu jsou sice v první linii vnitrostátní orgány působící v terénu, ale pro zajištění účinné a efektivní spolupráce, pokud jde o výměnu informací, je zásadní činnost na úrovni Unie. Organizovaná trestná činnost, a zejména terorismus, jsou kromě toho typickým znakem provázanosti vnitřní a vnější bezpečnosti. Nadnárodní trestná činnost se šíří přes hranice a projevuje se ve skupinách organizovaného zločinu a teroristických skupinách, které páchají širokou škálu stále dynamičtější a složitější trestné činnosti. Je proto třeba zlepšit právní rámec, který zajistí, aby příslušné donucovací orgány mohly účinněji předcházet trestným činům a aby je mohly účinněji odhalovat a vyšetřovat.
- (2) Pro rozvoj prostoru svobody, bezpečnosti a práva bez kontrol na vnitřních hranicích je podstatné, aby příslušné donucovací orgány v jednom členském státě měly v rámci platného unijního a vnitrostátního práva možnost získat rovnocenný přístup k informacím dostupným jejich kolegům v jiném členském státě. V tomto ohledu by měly příslušné donucovací orgány spolupracovat účinně a po celé Unii. Podstatnou součástí opatření, která podporují veřejnou bezpečnost ve vzájemně závislém prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích, je proto policejní spolupráce při výměně důležitých informací pro účely prevence, odhalování nebo vyšetřování trestných činů. Výměna informací o trestných činech a trestné činnosti, včetně terorismu, slouží celkovému cíli ochrany bezpečnosti fyzických osob a ochrany důležitých zákonem chráněných zájmů právnických osob.

<sup>(1)</sup> Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. března 2023 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 24. dubna 2023.

- (3) Většina organizovaných zločineckých skupin působí ve více než třech zemích a skládá se z členů s různou státní příslušností, kteří se podílejí na různých trestných činnostech. Organizované zločinecké skupiny mají stále důmyslnější strukturu a dobře fungující a efektivní systémy přeshraniční komunikace a spolupráce mezi svými členy.
- (4) Pro účinný boj proti přeshraniční trestné činnosti je nanejvýš důležité, aby si příslušné donucovací orgány rychle vyměňovaly informace a operativně spolupracovaly. Přestože se přeshraniční spolupráce mezi příslušnými donucovacími orgány v posledních letech zlepšila, některé praktické a právní překážky přetrvávají. V tomto ohledu bude doporučení Rady (EU) 2022/915 <sup>(2)</sup> pro členské státy pomůckou při dalším posilování přeshraniční operativní spolupráce.
- (5) Některé členské státy vypracovaly za účelem posílení přeshraniční spolupráce pilotní projekty, které se například zaměřují na společné hlídky policistů ze sousedních členských států v příhraničních regionech. Řada členských států rovněž uzavřela dvoustranné nebo dokonce mnohostranné dohody za účelem posílení přeshraniční spolupráce, včetně dohod o výměně informací. Tato směrnice neomezuje tyto možnosti za předpokladu, že pravidla pro výměnu informací stanovená v těchto dohodách jsou v příslušných případech slučitelná s touto směrnicí. Členské státy se naopak vybízejí, aby si vyměňovaly osvědčené postupy a zkušenosti získané z takových pilotních projektů a dohod a aby v tomto ohledu využívaly dostupné finanční prostředky Unie, zejména z Fondu pro vnitřní bezpečnost, zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1149 <sup>(3)</sup>.
- (6) Výměnu informací mezi členskými státy pro účely prevence a odhalování trestných činů upravuje Úmluva k provedení schengenské dohody ze dne 14. června 1985 <sup>(4)</sup>, přijatá dne 19. června 1990, zejména články 39 a 46 této dohody. Rámcové rozhodnutí Rady 2006/960/SVV <sup>(5)</sup> uvedená ustanovení částečně nahradilo a zavedlo nová pravidla pro výměnu informací a zpravodajských poznatků mezi příslušnými donucovacími orgány.
- (7) Z hodnocení, včetně hodnocení provedených podle nařízení Rady (EU) č. 1053/2013 <sup>(6)</sup>, vyplynulo, že rámcové rozhodnutí 2006/960/SVV není dostatečně jasné a nezajišťuje odpovídající a rychlou výměnu příslušných informací mezi členskými státy. Z hodnocení rovněž vyplynulo, že uvedené rámcové rozhodnutí se v praxi téměř nepoužívá, částečně kvůli nejasnostem, které v praxi panují ohledně rozsahu působnosti Úmluvy k provedení schengenské dohody a působnosti uvedeného rámcového rozhodnutí.
- (8) Proto by měl být stávající právní rámec aktualizován s cílem odstranit nesrovnalosti a stanovit jasná a harmonizovaná pravidla, která usnadní a zajistí přiměřenou a rychlou výměnu informací mezi příslušnými donucovacími orgány různých členských států a umožní příslušným donucovacím orgánům, aby se přizpůsobily rychle se měnící a rozšiřující povaze organizované trestné činnosti, a to i v kontextu globalizace a digitalizace společnosti.

<sup>(2)</sup> Doporučení Rady (EU) 2022/915 ze dne 9. června 2022 o operativní spolupráci v oblasti prosazování práva (Úř. věst. L 158, 13.6.2022, s. 53).

<sup>(3)</sup> Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1149 ze dne 7. července 2021, kterým se zřizuje Fond pro vnitřní bezpečnost (Úř. věst. L 251, 15.7.2021, s. 94).

<sup>(4)</sup> Úmluva k provedení schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích (Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19).

<sup>(5)</sup> Rámcové rozhodnutí Rady 2006/960/SVV ze dne 18. prosince 2006 o zjednodušení výměny operativních a jiných informací mezi donucovacími orgány členských států Evropské unie (Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 89).

<sup>(6)</sup> Nařízení Rady (EU) č. 1053/2013 ze dne 7. října 2013 o vytvoření hodnotícího a monitorovacího mechanismu k ověření uplatňování schengenského *acquis* a o zrušení rozhodnutí výkonného výboru ze dne 16. září 1998, kterým se zřizuje Stálý výbor pro hodnocení a provádění Schengenu (Úř. věst. L 295, 6.11.2013, s. 27).

- (9) Tato směrnice by měla zejména upravovat výměnu informací pro účely prevence, odhalování nebo vyšetřování trestných činů, čímž se v oblasti této výměny plně nahradí články 39 a 46 Úmluvy k provedení Schengenské dohody a zajistí se nezbytná právní jistota. Kromě toho by měla být příslušná pravidla zjednodušena a vyjasněna s cílem usnadnit jejich účinné uplatňování v praxi.
- (10) Je nezbytné stanovit harmonizovaná pravidla upravující průřezové aspekty výměny informací mezi členskými státy podle této směrnice v různých stádiích vyšetřování, od stadia shromažďování informací o trestné činnosti po stádium trestního vyšetřování. Tato pravidla by měla zahrnovat výměnu informací prostřednictvím středisek policejní a celní spolupráce zřízených mezi dvěma nebo více členskými státy na základě dvoustranných nebo mnohostranných ujednání za účelem prevence, odhalování nebo vyšetřování trestných činů. Neměla by však zahrnovat dvoustrannou výměnu informací se třetími zeměmi. Pravidly stanovenými v této směrnici by nemělo být dotčeno uplatňování pravidel práva Unie týkajících se zvláštních systémů nebo rámců pro takovou výměnu, například nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794 <sup>(7)</sup>, (EU) 2018/1860 <sup>(8)</sup>, (EU) 2018/1861 <sup>(9)</sup> a (EU) 2018/1862 <sup>(10)</sup>, směrnic Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/681 <sup>(11)</sup> a (EU) 2019/1153 <sup>(12)</sup> a rozhodnutí Rady 2008/615/SVV <sup>(13)</sup> a 2008/616/SVV <sup>(14)</sup>.
- (11) „Trestný čin“ je autonomním pojmem unijního práva, jak ho vykládá Soudní dvůr Evropské unie. V zájmu účinného boje proti trestné činnosti by se „trestným činem“ pro účely této směrnice mělo rozumět jakékoli jednání, které je trestné podle trestního práva členského státu, který obdrží informace, a to buď na základě žádosti, nebo na základě poskytnutí informací z vlastního podnětu v souladu s touto směrnicí, bez ohledu na trest, který lze v tomto členském státě uložit, a bez ohledu na to, zda je toto jednání rovněž trestné podle trestního práva členského státu, který informace poskytuje, aniž jsou dotčeny důvody pro zamítnutí žádostí o informace stanovené v této směrnici.
- (12) Touto směrnicí není dotčena Úmluva o vzájemné pomoci a spolupráci mezi celními správami, vypracovaná na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii <sup>(15)</sup> (Neapol II).
- (13) Jelikož se tato směrnice neuplatňuje na zpracovávání informací během činností, které nespádají do oblasti působnosti práva Unie, nespádají do oblasti její působnosti činnosti týkající se národní bezpečnosti.

<sup>(7)</sup> Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794 ze dne 11. května 2016 o Agentuře Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) a o zrušení a nahrazení rozhodnutí 2009/371/SVV, 2009/934/SVV, 2009/935/SVV, 2009/936/SVV a 2009/968/SVV (Úř. věst. L 135, 24.5.2016, s. 53).

<sup>(8)</sup> Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1860 ze dne 28. listopadu 2018 o využívání Schengenského informačního systému při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. L 312, 7.12.2018, s. 1).

<sup>(9)</sup> Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1861 ze dne 28. listopadu 2018 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému (SIS) v oblasti hraničních kontrol, o změně Úmluvy k provedení Schengenské dohody a o změně a zrušení nařízení (ES) č. 1987/2006 (Úř. věst. L 312, 7.12.2018, s. 14).

<sup>(10)</sup> Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1862 ze dne 28. listopadu 2018 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému (SIS) v oblasti policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech, o změně a o zrušení rozhodnutí Rady 2007/533/SVV a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1986/2006 a rozhodnutí Komise 2010/261/EU (Úř. věst. L 312, 7.12.2018, s. 56).

<sup>(11)</sup> Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/681 ze dne 27. dubna 2016 o používání údajů jmenné evidence cestujících (PNR) pro prevenci, odhalování, vyšetřování a stíhání teroristických trestných činů a závažné trestné činnosti (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 132).

<sup>(12)</sup> Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1153 ze dne 20. června 2019 o stanovení pravidel usnadňujících používání finančních a dalších informací k prevenci, odhalování, vyšetřování či stíhání určitých trestných činů a o zrušení rozhodnutí Rady 2000/642/SVV (Úř. věst. L 186, 11.7.2019, s. 122).

<sup>(13)</sup> Rozhodnutí Rady 2008/615/SVV ze dne 23. června 2008 o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu a přeshraniční trestné činnosti (Úř. věst. L 210, 6.8.2008, s. 1).

<sup>(14)</sup> Rozhodnutí Rady 2008/616/SVV ze dne 23. června 2008 o provádění rozhodnutí 2008/615/SVV o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu a přeshraniční trestné činnosti (Úř. věst. L 210, 6.8.2008, s. 12).

<sup>(15)</sup> Úř. věst. C 24, 23.1.1998, s. 2.

- (14) Tato směrnice neupravuje poskytování a používání informací jako důkazů v soudním řízení. Zejména by neměla být chápána tak, že zakládá právo používat informace poskytnuté v souladu s touto směrnicí jako důkaz, a proto touto směrnicí není dotčen žádný požadavek stanovený v rozhodném právu, že pro takové použití je nutno získat souhlas členského státu, který informace za účelem takového použití poskytuje. Touto směrnicí nejsou dotčeny právní akty Unie týkající se důkazů, jako je nařízení Evropského parlamentu a Rady o evropských předávacích a uchovávacích příkazech pro elektronické důkazy v trestních věcech a pro výkon trestů odnětí svobody po skončení trestního řízení, a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU<sup>(16)</sup> a směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví harmonizovaná pravidla pro určení určených zařízení a jmenování právních zástupců za účelem shromažďování elektronických důkazů v trestním řízení. Členské státy poskytující informace podle této směrnice by proto měly mít možnost, i když tak podle této směrnice nemusí učinit, aby v době poskytování informací nebo později souhlasily s použitím těchto informací jako důkazů v soudním řízení, včetně, je-li to nezbytné podle vnitrostátního práva, za použití platných nástrojů justiční spolupráce mezi členskými státy.
- (15) Veškerá výměna informací podle této směrnice by měla podléhat pěti obecným zásadám, totiž zásadám dostupnosti, rovnocenného přístupu, důvěrnosti, vlastnictví údajů a spolehlivosti údajů. Ačkoli těmito zásadami nejsou dotčena zvláštní ustanovení této směrnice, měly by být v příslušných případech vodítkem pro její výklad a uplatňování. Za prvé, zásada dostupnosti by měla být chápána tak, že příslušné informace, které jsou dostupné jednotnému kontaktnímu místu nebo příslušným donucovacím orgánům jednoho členského státu, by měly být v největší možné míře dostupné i jednotnému kontaktnímu místu nebo příslušným donucovacím orgánům jiných členských států. Touto zásadou by však v odůvodněných případech nemělo být dotčeno uplatňování zvláštních ustanovení této směrnice omezujících dostupnost informací, jako jsou ustanovení o důvodech pro zamítnutí žádosti o informace a o soudních povoleních, ani uplatňování povinnosti získat před sdílením informací souhlas členského státu nebo třetí země, jež informace původně poskytly. Za druhé, podle zásady rovnocenného přístupu by členské státy měly zajistit, aby přístup jednotného kontaktního místa a příslušných donucovacích orgánů jiných členských států k relevantním informacím byl v zásadě stejný, a tedy ani přísnější, ani méně přísný než přístup jejich vlastního jednotného kontaktního místa a příslušných donucovacích orgánů k takovým informacím, s výhradou zvláštních ustanovení směrnice. Za třetí, zásada důvěrnosti vyžaduje, aby členské státy při nakládání s informacemi označenými jako důvěrné, které jsou poskytnuty jejich jednotnému kontaktnímu místu nebo jejich příslušným donucovacím orgánům, vzájemně respektovaly svá vnitrostátní pravidla v oblasti důvěrnosti zajištěním podobné úrovně důvěrnosti v souladu s pravidly důvěrnosti stanovenými ve vnitrostátním právu. Za čtvrté, podle zásady vlastnictví údajů by informace původně získané od jiného členského státu nebo třetí země měly být poskytovány pouze se souhlasem tohoto členského státu nebo třetí země a za podmínek jimi stanovených. Za páté, podle zásady spolehlivosti údajů by osobní údaje, u nichž se zjistí, že jsou nepřesné, neúplné nebo již neaktuální, měly být podle okolností vymazány, nebo opraveny, nebo by jejich zpracování mělo být omezeno a každý příjemce těchto údajů by měl být neprodleně informován.
- (16) Za účelem dosažení cíle usnadnit a zajistit přiměřenou a rychlou výměnu informací mezi členskými státy by tato směrnice měla stanovit, že členské státy mohou informace získat zasláním žádosti o informace jednotnému kontaktnímu místu jiných členských států v souladu s určitými jasnými, zjednodušenými a harmonizovanými požadavky. Pokud jde o obsah těchto žádostí o informace, měla by tato směrnice vyčerpávajícím a dostatečně podrobným způsobem, a aniž by byla dotčena potřeba jednotlivého posouzení, upřesňovat zejména situace, kdy mají být žádosti o informace považovány za naléhavé, jaké podrobnosti mají obsahovat jako minimum a v jakém jazyce mají být podány.
- (17) Ačkoli by jednotná kontaktní místa každého členského státu měla mít v každém případě možnost podávat žádosti o informace jednotnému kontaktnímu místu jiného členského státu, v zájmu flexibility by členské státy měly mít navíc možnost určit některé své příslušné donucovací orgány, které by mohly být zapojeny do evropské spolupráce, jako určené donucovací orgány, pro účely podávání žádostí jednotným kontaktním místům jiných členských států. Každý členský stát by měl Komisi předložit seznam svých určených donucovacích orgánů. Členské státy by měly Komisi informovat o veškerých změnách na tomto seznamu. Komise by tyto seznamy měla zveřejnit online. Aby

<sup>(16)</sup> Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech (Úř. věst. L 130, 1.5.2014, s. 1).

však jednotná kontaktní místa mohla plnit své koordinační funkce podle této směrnice, je nezbytné, aby v případě, že se členský stát rozhodne umožnit některým svým příslušným donucovacím orgánům podávat žádosti o informace jednotným kontaktním místům jiných členských států, bylo jeho jednotné kontaktní místo informováno o všech odchozích žádostech a o všech souvisejících sděleních, a to vždy v kopii. Členské státy by se měly snažit omezit neodůvodněné zdvojování osobních údajů na nezbytné minimum.

- (18) K zajištění rychlého vyřízení žádostí o informace podaných jednotnému kontaktnímu místu jsou nezbytné lhůty. Ty by měly být jasné a přiměřené a měly by zohledňovat, zda je žádost o informace považována za naléhavou a zda se žádost týká přímo přístupných informací nebo nepřímo přístupných informací. S cílem zajistit dodržování platných lhůt a zároveň umožnit určitou míru flexibility by mělo být v objektivně odůvodněných případech výjimečně povoleno odchýlit se od těchto lhůt, a to pouze tehdy, pokud příslušný justiční orgán dožádaného členského státu potřebuje dodatečnou lhůtu k rozhodnutí o udělení nezbytného soudního povolení, a v rozsahu této potřeby. Taková potřeba může vzniknout například z důvodu širokého rozsahu nebo složitosti záležitostí, které jsou předmětem žádosti o informace. S cílem pokud možno zajistit, aby nebyly promarněny příležitosti včas přijmout opatření v konkrétních případech, by měl dožádaný členský stát poskytnout veškeré požadované informace, jakmile jsou dostupné jednotnému kontaktnímu místu, a to i v případě, že tyto informace nejsou jedinými dostupnými informacemi, které jsou pro žádost relevantní. Zbývající požadované informace by měly být poskytnuty poté, jakmile je má jednotné kontaktní místo k dispozici.
- (19) Jednotná kontaktní místa by měla posoudit, zda jsou požadované informace nezbytné a přiměřené pro dosažení účelů této směrnice a zda je vysvětlení objektivních důvodů žádosti dostatečně jasné a podrobné, aby se zabránilo nedůvodnému poskytování informací nebo poskytování nepřiměřeného množství informací.
- (20) Ve výjimečných případech by mohlo být objektivně odůvodněné, aby členský stát zamítl žádost o informace podanou jeho jednotnému kontaktnímu místu. S cílem zajistit účinné fungování systému vytvořeného touto směrnicí zcela v souladu se zásadami právního státu by měly být tyto případy taxativně vymezeny a vykládány restriktivně. Pravidla stanovená v této směrnici však kladou velký důraz na zásady nezbytnosti a proporcionality, a poskytují tak záruky proti jakémukoli zneužití žádostí o informace, včetně případů, kdy by to vedlo ke zjevným porušením základních práv. Členské státy by proto jako vyjádření své obecné náležité péče měly vždy ověřovat soulad žádostí, které jim byly podány podle této směrnice, se zásadami nezbytnosti a proporcionality a měly by zamítnout žádosti, které považují za nevyhovující. Pokud se důvody zamítnutí žádosti vztahují pouze na část informací, kterých se taková žádost o informace týká, měly by být zbývající informace poskytnuty ve lhůtách stanovených touto směrnicí. S cílem předejít zbytečným zamítnutím žádostí o informace by mělo jednotné kontaktní místo nebo případně určený donucovací orgán žádajícího členského státu na žádost poskytnout vysvětlení nebo upřesnění potřebná k vyřízení žádosti o informace. Běh platných lhůt by měl být zastaven od okamžiku, kdy jednotné kontaktní místo nebo případně určený donucovací orgán žádajícího členského státu obdrží žádost o vysvětlení nebo upřesnění. Vysvětlení nebo upřesnění by však mělo být možné požadovat pouze v případě, že jsou objektivně nezbytná a přiměřená v tom smyslu, že by žádost o informace bez nich musela být zamítnuta z některého z důvodů uvedených v této směrnici. V zájmu účinné spolupráce by mělo být také nadále možné požadovat potřebná vysvětlení nebo upřesnění i v jiných situacích, aniž by to vedlo ke stavení lhůt.
- (21) S cílem umožnit nezbytnou flexibilitu s ohledem na operativní potřeby, které by se mohly v praxi lišit, by měla tato směrnice stanovit kromě žádostí o informace podávaných jednotným kontaktním místům dva další způsoby výměny informací. Prvním z nich je poskytnutí informací jednotným kontaktním místem nebo příslušným donucovacím orgánem jednotnému kontaktnímu místu nebo příslušnému donucovacímu orgánu jiného členského státu bez předchozí žádosti, tedy poskytnutí informací z vlastního podnětu. Druhým je poskytnutí informací na základě žádosti o informace podané jednotným kontaktním místem nebo příslušným donucovacím orgánem přímo příslušnému donucovacímu orgánu jiného členského státu. Pro oba způsoby výměny informací stanoví tato směrnice pouze omezený počet minimálních požadavků, zejména požadavek informování příslušných jednotných kontaktních míst, a pokud jde o poskytování informací z vlastního podnětu, požadavek týkající se situací, v nichž mají být informace poskytovány, a jazyka, který má být používán. Tyto požadavky by se měly vztahovat i na

situace, kdy příslušný donucovací orgán poskytuje informace jednotnému kontaktnímu místu svého vlastního členského státu za účelem jejich poskytnutí jinému členskému státu, například je-li to nezbytné k dodržení pravidel stanovených v této směrnici o jazyku, který má být použit při poskytování informací.

- (22) Důležitou zárukou, která by měla být respektována, je požadavek předchozího soudního povolení k poskytnutí informací v případech, kdy je tak stanoveno ve vnitrostátním právu. Právní systémy členských států se však v tomto ohledu liší a tato směrnice by neměla být chápána tak, že se dotýká pravidel a podmínek týkajících se předchozích soudních povolení, které stanoví vnitrostátní právo, vyjma vyžadování toho, aby se k vnitrostátní výměně a výměně mezi členskými státy přistupovalo rovnocenným způsobem po věcné i procesní stránce. Kromě toho by jednotné kontaktní místo nebo případně příslušné donucovací orgány členského státu příslušného justičního orgánu měly za účelem minimalizace zpoždění a komplikací spojených s uplatňováním takového požadavku podniknout veškeré praktické a právní kroky k získání soudního povolení co nejdříve, a to případně ve spolupráci s jednotným kontaktním místem nebo s určeným donucovacím orgánem žádajícího členského státu. Ačkoli je právní základ této směrnice omezen na spolupráci v oblasti prosazování práva podle čl. 87 odst. 2 písm. a) Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), může být tato směrnice relevantní i pro justiční orgány.
- (23) Je obzvláště důležité, aby byla v souladu s právem Unie zajištěna ochrana osobních údajů v souvislosti s veškerou výměnou informací podle této směrnice. Za tímto účelem by jakékoli zpracování osobních údajů jednotným kontaktním místem nebo příslušným donucovacím orgánem podle této směrnice mělo být prováděno v plném souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680<sup>(17)</sup>. Podle nařízení (EU) 2016/794 má Agentura Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) zpracovávat údaje v souladu s pravidly stanovenými v uvedeném nařízení. Uvedená směrnice a uvedené nařízení nejsou touto směrnicí dotčeny. Zejména je třeba upřesnit, že veškeré osobní údaje vyměňované jednotnými kontaktními místy a příslušnými donucovacími orgány zůstávají omezeny na kategorie údajů podle kategorií subjektů údajů uvedených v oddíle B přílohy II nařízení (EU) 2016/794. Proto je třeba jasně rozlišovat mezi údaji týkajícími se podezřelých osob a údaji týkajícími se svědků, obětí nebo osob patřících do jiných skupin, na něž se vztahují přísnější omezení. Kromě toho by pokud možno měly být všechny tyto osobní údaje rozlišeny podle stupně přesnosti a spolehlivosti. Fakta by měla být odlišena od osobních hodnocení s cílem zajistit přesnost a spolehlivost. Jednotná kontaktní místa nebo případně příslušné donucovací orgány by měly žádosti o informace podle této směrnice vyřizovat co nejrychleji s cílem zajistit přesnost a spolehlivost osobních údajů, zabránit zbytečnému zdvojování údajů a snížit riziko, že údaje zastarají nebo již nebudou dostupné. Pokud se ukáže, že osobní údaje jsou nesprávné, měly by být neprodleně opraveny nebo vymazány nebo by mělo být jejich zpracování omezeno.
- (24) Aby jednotná kontaktní místa mohla přiměřeně a rychle poskytovat informace, ať už na žádost nebo z vlastního podnětu, je důležité, aby si příslušné donucovací orgány vzájemně rozuměly. Veškerá výměna informací, včetně poskytnutí požadovaných informací, zamítnutí žádostí o informace, včetně důvodů těchto zamítnutí, a případně žádosti o vysvětlení nebo upřesnění a poskytnutá vysvětlení nebo upřesnění, která se týkají konkrétní žádosti, by měla probíhat v jazyce, v němž byla podána žádost. Aby se předešlo prodlevám při poskytování požadovaných informací způsobeným jazykovou bariérou a omezily se náklady na překlady, měly by členské státy sestavit seznam jednoho nebo více jazyků, v nichž se lze na jejich jednotné kontaktní místo obracet a v nichž může toto kontaktní místo komunikovat. Vzhledem k tomu, že angličtina je jazyk, který je široce srozumitelný a používáný v praxi, pokud jde o spolupráci v oblasti prosazování práva v rámci Unie, měla by být na tento seznam zařazena. Členské státy by měly poskytnout tento seznam a jeho případné aktualizace Komisi. Komise by měla zveřejnit soubor těchto seznamů online.

<sup>(17)</sup> Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89).

- (25) Za účelem zajištění bezpečnosti a ochrany evropských občanů je zásadní, aby byly Europolu k dispozici informace nezbytné k plnění jeho úlohy jako uzlu Unie pro informace o trestné činnosti, který podporuje příslušné donucovací orgány. Proto by při výměně informací mezi členskými státy, bez ohledu na to, zda se tak děje na základě žádosti o informace podané jednotnému kontaktnímu místu nebo příslušnému donucovacímu orgánu, nebo zda informace poskytlo jednotné kontaktní místo nebo příslušný donucovací orgán z vlastního podnětu, mělo být případ od případu posouzeno, zda by kopie žádosti o informace podané podle této směrnice nebo kopie informací vyměňovaných podle této směrnice měly být zaslány Europolu v souladu s čl. 7 odst. 6 nařízení (EU) 2016/794, pokud se týkají trestného činu spadajícího do působnosti Europolu. Tato posouzení by měla vycházet z cílů Europolu stanovených v nařízení (EU) 2016/794, pokud jde o rozsah trestných činů. Členské státy by neměly mít povinnost zasílat kopii žádosti o informace nebo vyměňovaných informací Europolu, pokud by to bylo v rozporu s podstatnými zájmy bezpečnosti dotčeného členského státu, pokud by to ohrozilo úspěch probíhajícího vyšetřování nebo bezpečnost fyzické osoby nebo pokud by to vyzradilo informace týkající se organizací nebo zvláštních zpravodajských činností v oblasti národní bezpečnosti. Kromě toho v souladu se zásadou vlastnictví údajů, a aniž je dotčena povinnost stanovená v nařízení (EU) 2016/794 týkající se určení účelu a omezení zpracování informací Eupolem, by informace původně získané od jiného členského státu nebo třetí země měly být Europolu poskytnuty pouze v případě, že s tím tento členský stát nebo třetí země souhlasily. Členské státy by měly zajistit, aby se pracovníkům jejich jednotného kontaktního místa a příslušných donucovacích orgánů dostalo náležité podpory a náležitého školení k tomu, aby mohli rychle a přesně určovat, které informace vyměňované podle této směrnice spadají do mandátu Europolu a jsou nezbytné k plnění jeho cílů.
- (26) Měl by se vyřešit problém zmnožování komunikačních kanálů používaných pro přenos informací o prosazování práva mezi členskými státy, neboť to brání přiměřené a rychlé výměně těchto informací a zvyšuje rizika v oblasti zabezpečení osobních údajů. Proto by mělo být používání aplikace sítě pro bezpečnou výměnu informací (dále jen „aplikace SIENA“), spravované a vyvíjené Eupolem v souladu s nařízením (EU) 2016/794, povinné pro všechny přenosy a komunikaci podle této směrnice, včetně zasílání žádostí o informace jednotným kontaktním místům a přímo příslušným donucovacím orgánům, poskytování informací na základě těchto žádostí a poskytování informací jednotnými kontaktními místy a příslušnými donucovacími orgány z vlastního podnětu, sdělení o zamítnutí žádosti o informace, vysvětlení a upřesnění, jakož i zasílání kopií žádostí o informace nebo informací jednotným kontaktním místům a Europolu. Za tímto účelem by měla být všechna jednotná kontaktní místa, jakož i všechny příslušné donucovací orgány, které mohou být do takové výměny zapojeny, přímo připojeny k aplikaci SIENA. Aby mohli aplikaci SIENA využívat i pracovníci v první linii, například policisté zapojení do zásahových operací, měla by být ve vhodných případech funkční i na mobilních zařízeních. V tomto ohledu by mělo být stanoveno krátké přechodné období, aby bylo možné aplikaci SIENA plně zavést, neboť tento krok zahrnuje změnu stávajícího systému v některých členských státech a vyžaduje školení pracovníků. S cílem zohlednit operační realitu a nekomplikovat fungující spolupráci mezi příslušnými donucovacími orgány by mělo být možné, aby členské státy povolovaly svému jednotnému kontaktnímu místu nebo svým příslušným donucovacím orgánům použít v omezeném počtu odůvodněných situací i jiný zabezpečený komunikační kanál. Pokud členské státy povolí svému jednotnému kontaktnímu místu nebo svým příslušným donucovacím orgánům, aby vzhledem k naléhavosti žádosti o informace použily jiný komunikační kanál, měly by se, je-li to proveditelné a v souladu s operačními potřebami, vrátit k používání aplikace SIENA poté, co situace přestane být naléhavá. Povinnost používat aplikaci SIENA by se neměla vztahovat na interní výměnu informací uvnitř členského státu.
- (27) Za účelem zjednodušení, zprostředkování a lepšího řízení informačních toků by každý členský stát měl zřídit nebo určit jedno jednotné kontaktní místo. Jednotná kontaktní místa by měla odpovídat za koordinaci a usnadňování výměny informací podle této směrnice. Každý členský stát by měl zřízení nebo určení svého jednotného kontaktního místa a každou související změnu oznámit Komisi. Komise by měla tato oznámení a veškeré jejich aktualizace zveřejňovat. Jednotná kontaktní místa by měla zejména přispět ke zmírnění překážek v informačních tocích plynoucích z roztržitosti způsobů, kterými spolu příslušné donucovací orgány komunikují, v reakci na rostoucí potřebu společně řešit přeshraniční trestnou činnost, jako je obchod s drogami, kyberkriminalita, obchodování s lidmi a terorismus. Jednotným kontaktním místům by měl být přidělen určitý počet konkrétních minimálních úkolů a měla by mít určité minimální kapacity, aby mohla účinně plnit své koordinační funkce ve vztahu k přeshraniční výměně informací pro účely vymáhání práva podle této směrnice.

- (28) Jednotná kontaktní místa by měla mít přístup ke všem informacím dostupným v jejich členském státě, včetně uživatelsky přívětivého přístupu do všech relevantních unijních a mezinárodních databází a platforem v souladu s podmínkami stanovenými v platném unijním a vnitrostátním právu. Aby bylo možné splnit požadavky této směrnice, zejména požadavky týkající se lhůt, měla by být jednotná kontaktní místa vybavena odpovídajícími rozpočtovými a lidskými zdroji, včetně odpovídajících překladatelských kapacit, a měla by fungovat nepřetržitě. V tomto ohledu může jejich efektivitu a účinnost zvýšit zřízení příjmové služby, která by byla schopna kontrolovat, zpracovávat a předávat příchozí žádosti o informace. Jednotná kontaktní místa by rovněž měla mít kdykoli možnost obrátit se na justiční orgány s pravomocí udělit nezbytná soudní povolení. V praxi toho lze dosáhnout například zajištěním fyzické přítomnosti těchto justičních orgánů v prostorách jednotného kontaktního místa nebo funkční dostupnosti těchto justičních orgánů buď v prostorách jednotného kontaktního místa, nebo přímo na zavolání.
- (29) Aby jednotná kontaktní místa mohla účinně plnit své koordinační funkce podle této směrnice, měla by být složena z pracovníků těch příslušných donucovacích orgánů, jejichž zapojení je nezbytné pro přiměřenou a rychlou výměnu informací podle této směrnice. Přestože je na každém členském státě, aby rozhodl o přesné organizaci a složení potřebném pro splnění uvedeného požadavku, mohly by být v jednotných kontaktních místech zastoupeny policejní, celní a ostatní příslušné donucovací orgány odpovědné za prevenci, odhalování nebo vyšetřování trestných činů a případné kontaktní osoby pro regionální a bilaterální úřady, jako jsou styční důstojníci a přidělení vyslaní nebo přidělení do jiných členských států a příslušných agentur Unie pro prosazování práva, jako je Europol. V zájmu účinné koordinace by však jednotná kontaktní místa měla být složena přinejmenším ze zástupců národní jednotky Europolu, centrály SIRENE a národní ústředny Interpolu, jak jsou zřízeny příslušným právním aktem Unie nebo mezinárodní dohodou, bez ohledu na to, že se tato směrnice nevztahuje na výměnu informací, kterou tyto právní akty Unie výslovně upravují.
- (30) Vzhledem ke specifickým požadavkům na přeshraniční spolupráci při prosazování práva, včetně nakládání s citlivými informacemi v tomto kontextu, je nezbytné, aby pracovníci jednotných kontaktních míst a příslušných donucovacích orgánů měli potřebné znalosti a dovednosti k účinnému a efektivnímu plnění úkolů svěřených jim touto směrnicí. Pracovníkům jednotných kontaktních míst by zejména měla být nabízena pravidelná školení na unijní i vnitrostátní úrovni, která budou odpovídat jejich profesním potřebám a konkrétním zkušenostem a usnadní jejich styk s jednotnými kontaktními místy a příslušnými donucovacími orgány z jiných členských států, tak jak to vyžaduje uplatňování pravidel stanovených touto směrnicí, a tito pracovníci by měli být k účasti na těchto školeních podněcováni. V tomto ohledu by měla být zvláštní pozornost věnována řádnému využívání nástrojů pro zpracování údajů a informačních systémů, předávání znalostí o relevantní unijní a vnitrostátní právní úpravě v oblasti justice a vnitřních věcí, se zvláštním zaměřením na ochranu osobních údajů, spolupráci v oblasti prosazování práva a nakládání s důvěrnými informacemi, a v zájmu přispění k překonání jazykových bariér i na jazyky, ve kterých si je podle oznámení dotčeného členského státu jeho jednotné kontaktní místo schopno informace vyměňovat. Pro účely poskytování těchto školení by členské státy měly v náležitých případech rovněž využívat školení a příslušné nástroje nabízené Agenturou Evropské unie pro vzdělávání a výcvik v oblasti prosazování práva (CEPOL), zřízené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2219<sup>(18)</sup>, přičemž mohou uvažovat o možnosti týdenních stáží pracovníků v Europolu, a využívat relevantní nabídky programů a projektů financovaných z rozpočtu Unie, jako je výměnný program CEPOL.
- (31) Vedle technických dovedností a právních znalostí je pro účinnou přeshraniční spolupráci v oblasti prosazování práva podle této směrnice zcela zásadní vzájemná důvěra a společné porozumění. Osobní kontakty získané při společných operacích a sdílení odborných znalostí usnadňují budování důvěry a rozvoj společné unijní kultury policejní práce. Členské státy by rovněž měly uvažovat o společných školeních a výměnách pracovníků, které se zaměří na předávání znalostí o pracovních metodách, vyšetřovacích postupech a organizační struktuře příslušných donucovacích orgánů v jiných členských státech.
- (32) S cílem zvýšit účast pracovníků jednotných kontaktních míst a příslušných donucovacích orgánů na školeních by mohly členské státy rovněž zvážit zavedení zvláštních pobídek pro tyto pracovníky.

<sup>(18)</sup> Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2219 ze dne 25. listopadu 2015 o Agentuře Evropské unie pro vzdělávání a výcvik v oblasti prosazování práva (CEPOL) a o nahrazení a zrušení rozhodnutí Rady 2005/681/SVV (Úř. věst. L 319, 4.12.2015, s. 1).

- (33) Je nezbytné, aby jednotná kontaktní místa zavedla a provozovala jednotný elektronický systém správy případů s určitými minimálními funkcemi a kapacitami, a mohla tak účinně a efektivně plnit všechny své úkoly podle této směrnice, zejména pokud jde o výměnu informací. Systém správy případů je systém pracovních postupů, který umožňuje jednotným kontaktním místům řídit výměnu informací. Je žádoucí, aby byl při vývoji systému správy případů použit standard univerzálního formátu pro zprávy stanovený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/818 <sup>(19)</sup>.
- (34) Na zpracování osobních údajů v systému správy případů se vztahují pravidla stanovená ve směrnici (EU) 2016/680. Zpracování údajů zahrnuje jejich uložení. V zájmu jasnosti a účinné ochrany osobních údajů by pravidla stanovená v uvedené směrnici měla být v této směrnici dále upřesněna. Zejména pokud jde o požadavek stanovený ve směrnici (EU) 2016/680, aby byly osobní údaje uchovávány ve formě umožňující identifikaci subjektů údajů po dobu ne delší, než je nezbytné pro účely, pro které jsou zpracovávány, by měla tato směrnice stanovit, že pokud jednotné kontaktní místo obdrží podle této směrnice informace, které obsahují osobní údaje, mělo by tyto osobní údaje uchovávat v systému správy případů pouze tehdy, pokud je to pro plnění jeho úkolů podle této směrnice nezbytné a přiměřené. Pokud to již nezbytné a přiměřené není, mělo by jednotné kontaktní místo osobní údaje ze systému správy případů nenávratně vymazat. S cílem zajistit, aby osobní údaje byly uchovávány pouze po nezbytnou a přiměřenou dobu v souladu s pravidly týkajícími se lhůt pro uložení a přezkum stanovenými ve směrnici (EU) 2016/680, by mělo jednotné kontaktní místo pravidelně přezkoumávat, zda jsou tyto požadavky stále splněny. Za tímto účelem by měl být první přezkum proveden nejpozději šest měsíců po ukončení výměny informací podle této směrnice, tj. okamžiku, kdy byla poskytnuta poslední informace nebo kdy došlo k poslední komunikaci s ní související. Požadavky této směrnice týkající se tohoto přezkumu a výmazu by však neměly mít vliv na možnost vnitrostátních orgánů příslušných pro prevenci, odhalování a vyšetřování trestných činů uchovávat osobní údaje ve svých vnitrostátních trestních spisech podle vnitrostátního práva, v souladu s právem Unie, zejména se směrnicí (EU) 2016/680.
- (35) S cílem pomoci jednotným kontaktním místům a příslušným donucovacím orgánům při výměně informací podle této směrnice a podpořit společnou evropskou policejní kulturu mezi členskými státy by členské státy měly podporovat praktickou spolupráci mezi svými jednotnými kontaktními místy a příslušnými donucovacími orgány. Rada by zejména měla alespoň jednou ročně pořádat zasedání vedoucích pracovníků jednotných kontaktních míst, kde by mohli sdílet zkušenosti a osvědčené postupy týkající se výměny informací pro účely této směrnice. Mezi další formy spolupráce by mělo patřit vypracování příruček pro výměnu informací v oblasti prosazování práva, kompilace národních informačních přehledů o přímo a nepřímo přístupných informacích, o jednotných kontaktních místech, o určených donucovacích orgánech a o jazykových režimech, vytváření dalších dokumentů o společných postupech, řešení obtíží týkajících se pracovních postupů, zvyšování povědomí o zvlátnostech relevantních právních rámců a případně organizace setkání mezi relevantními jednotnými kontaktními místy.
- (36) Aby bylo možné provádět nezbytné sledování a hodnocení uplatňování této směrnice, měly by být členské státy povinny shromažďovat určité údaje týkající se jejího provádění a každoročně je poskytovat Komisi. Tento požadavek je nezbytný zejména k doplnění chybějících srovnatelných údajů, které by kvantifikovaly relevantní přeshraniční výměnu informací mezi příslušnými donucovacími orgány, a rovněž usnadňuje plnění oznamovací povinnosti Komise ve vztahu k provádění této směrnice. Údaje požadované pro tento účel by měly být generovány automaticky systémem správy případů a aplikací SIENA.

<sup>(19)</sup> Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/818 ze dne 20. května 2019, kterým se zřizuje rámec pro interoperabilitu mezi informačními systémy EU v oblasti policejní a justiční spolupráce, azylu a migrace a kterým se mění nařízení (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 a (EU) 2019/816 (Úř. věst. L 135, 22.5.2019, s. 85).

- (37) Přeshraniční povaha nadnárodní trestné činnosti a terorismu vyžaduje, aby se členské státy při prevenci, odhalování či vyšetřování takových trestných činů navzájem na sebe spoléhaly. Jelikož cílů této směrnice, totiž zajištění přiměřených a rychlých toků informací mezi příslušnými donucovacími orgány a Europol, nelze uspokojivě dosáhnout na úrovni jednotlivých členských států, ale vzhledem k rozsahu a účinkům opatření jich lze lépe dosáhnout na úrovni Unie stanovením společných pravidel a společné kultury výměny informací a pomocí moderních nástrojů a komunikačních kanálů, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“). V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (38) V souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 <sup>(20)</sup> byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů, který dne 7. března 2022 vydal stanovisko.
- (39) Tato směrnice vychází z hodnot, na nichž je Unie založena, jak jsou stanoveny v článku 2 Smlouvy o EU, včetně právního státu, svobody a demokracie. Plně rovněž respektuje základní práva a záruky a ctí zásady uznané Listinou základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), především právo na svobodu a bezpečnost, respektování soukromého a rodinného života a právo na ochranu osobních údajů stanovené v člancích 6, 7 a 8 Listiny, jakož i v článku 16 Smlouvy o fungování EU. Jakékoli zpracování osobních údajů podle této směrnice by mělo být omezeno na to, co je nezbytně nutné a přiměřené, a mělo by podléhat jasným podmínkám, přísným požadavkům a účinnému dohledu vnitrostátních orgánů dohledu zřízených na základě směrnice (EU) 2016/680 a evropského inspektora ochrany údajů, ve vhodných případech v souladu s jejich pravomocemi.
- (40) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná. Vzhledem k tomu, že tato směrnice navazuje na schengenské *acquis*, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu do šesti měsíců ode dne přijetí této směrnice Radou, zda ji provede ve svém vnitrostátním právu.
- (41) Irsko se účastní této směrnice v souladu s čl. 5 odst. 1 Protokolu č. 19 o schengenském *acquis* začleněném do rámce Evropské unie, připojeného ke Smlouvě o EU a Smlouvě o fungování EU, a v souladu s čl. 6 odst. 2 rozhodnutí Rady 2002/192/ES <sup>(21)</sup>.
- (42) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí tato směrnice ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* <sup>(22)</sup>, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě H rozhodnutí Rady 1999/437/ES <sup>(23)</sup>.
- (43) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí tato směrnice ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* <sup>(24)</sup>, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě H rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/149/SVV <sup>(25)</sup>.

<sup>(20)</sup> Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

<sup>(21)</sup> Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).

<sup>(22)</sup> Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

<sup>(23)</sup> Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31).

<sup>(24)</sup> Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

<sup>(25)</sup> Rozhodnutí Rady 2008/149/SVV ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 50).

- (44) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí tato směrnice ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* <sup>(26)</sup>, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě H rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/349/EU <sup>(27)</sup>,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

## KAPITOLA I

### OBECNÁ USTANOVENÍ

#### Článek 1

#### Předmět a oblast působnosti

1. Tato směrnice stanoví harmonizovaná pravidla pro přiměřenou a rychlou výměnu informací mezi příslušnými donucovacími orgány pro účely prevence, odhalování nebo vyšetřování trestných činů.

Tato směrnice stanoví zejména pravidla pro:

- a) žádosti o informace podané jednotným kontaktním místům zřízeným nebo určeným členskými státy, zejména pro obsah těchto žádostí, poskytování informací na základě těchto žádostí, pracovní jazyky jednotných kontaktních míst, závazné lhůty pro poskytnutí požadovaných informací a důvody k zamítnutí těchto žádostí;
- b) poskytování relevantních informací členskými státy z vlastního podnětu jednotným kontaktním místům nebo příslušným donucovacím orgánům jiných členských států, zejména pro situace, kdy mají být tyto informace poskytovány, a způsob, jakým mají být poskytovány;
- c) standardní komunikační kanál, který se má používat pro veškerou výměnu informací podle této směrnice, a informace, jež se poskytují jednotným kontaktním místům v souvislosti s výměnou informací přímo mezi příslušnými donucovacími orgány členských států;
- d) zřízení nebo určení a organizaci, úkoly, složení a kapacity jednotného kontaktního místa každého členského státu, včetně zavedení a fungování jednotného elektronického systému správy případů pro plnění jejich úkolů podle této směrnice.

2. Tato směrnice se nevztahuje na výměnu informací mezi příslušnými donucovacími orgány pro účely prevence, odhalování nebo vyšetřování trestných činů, která je výslovně upravena jinými právními akty Unie. Aniž jsou dotčeny jejich povinnosti podle této směrnice nebo jiných právních aktů Unie, mohou členské státy přijmout nebo ponechat v platnosti ustanovení, která dále usnadňují výměnu informací s příslušnými donucovacími orgány jiných členských států pro účely prevence, odhalování nebo vyšetřování trestných činů, a to i prostřednictvím dvoustranných nebo mnohostranných ujednání.

<sup>(26)</sup> Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.

<sup>(27)</sup> Rozhodnutí Rady 2011/349/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, zejména pokud jde o justiční spolupráci v trestních věcech a policejní spolupráci (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 1).

3. Tato směrnice neukládá členským státům povinnost:
- a) získávat informace prostřednictvím donucovacích opatření;
  - b) uchovávat informace za výhradním účelem jejich poskytnutí příslušným donucovacím orgánům jiných členských států;
  - c) poskytovat informace, které mají být použity jako důkaz v soudním řízení, příslušným donucovacím orgánům jiných členských států.
4. Tato směrnice nezakládá právo použít informace poskytnuté v souladu s touto směrnicí jako důkaz v soudním řízení. Členský stát, který informace poskytl, může souhlasit s tím, aby byly použity jako důkaz v soudním řízení.

## Článek 2

### Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „příslušným donucovacím orgánem“ jakýkoli policejní, celní nebo jiný orgán členských států, který je podle vnitrostátního práva příslušný k výkonu pravomoci a k přijímání donucovacích opatření za účelem prevence, odhalování nebo vyšetřování trestných činů, nebo jakýkoli orgán, který je účasten na společných subjektech zřízených mezi dvěma nebo více členskými státy za účelem prevence, odhalování nebo vyšetřování trestných činů, avšak s výjimkou sborů nebo útvarů, které se zvláště zabývají otázkami národní bezpečnosti, a styčných důstojníků vyslaných podle článku 47 Úmluvy k provedení Schengenské dohody;
- 2) „určeným donucovacím orgánem“ příslušný donucovací orgán, který je oprávněn podávat žádosti o informace jednotným kontaktním místům jiných členských států v souladu s čl. 4 odst. 1;
- 3) „závažným trestným činem“ kterýkoli z těchto činů:
  - a) trestný čin uvedený v čl. 2 odst. 2 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV <sup>(28)</sup>;
  - b) trestný čin uvedený v čl. 3 odst. 1 nebo 2 nařízení (EU) 2016/794;
- 4) „informací“ jakýkoli obsah týkající se jedné nebo více fyzických nebo právnických osob, skutečností nebo okolností, který je důležitý pro příslušné donucovací orgány pro účely plnění jejich úkolů podle vnitrostátního práva při prevenci, odhalování nebo vyšetřování trestných činů, včetně operativních informací o trestné činnosti;
- 5) „dostupnou“ informací přímo i nepřímo přístupná informace;
- 6) „přímo přístupnou informací“ informace uchovávaná v databázi, k níž má jednotné kontaktní místo nebo příslušný donucovací orgán členského státu, od něhož jsou informace požadovány, přímý přístup;
- 7) „nepřímo přístupnou informací“ informace, kterou jednotné kontaktní místo nebo příslušný donucovací orgán členského státu, od něhož je informace požadována, může získat od jiných orgánů veřejné moci nebo od soukromých subjektů usazených v daném členském státě, dovoluje-li to vnitrostátní právo a je-li to v souladu s ním, bez použití donucovacích opatření;
- 8) „osobními údaji“ osobní údaje ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice (EU) 2016/680.

<sup>(28)</sup> Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkáacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. L 190, 18.7.2002, s. 1).

## Článek 3

**Zásady výměny informací**

Každý členský stát v souvislosti s veškerou výměnou informací podle této směrnice zajistí, aby:

- a) dostupné informace mohly být poskytnuty jednotnému kontaktnímu místu nebo příslušným donucovacím orgánům jiných členských států („zásada dostupnosti“);
- b) podmínky pro vyžádání informací od jednotných kontaktních míst a příslušných donucovacích orgánů jiných členských států a podmínky pro poskytnutí informací jednotným kontaktním místům a příslušným donucovacím orgánům jiných členských států byly rovnocenné podmínkám platným pro vyžádání a poskytnutí podobných informací uvnitř tohoto členského státu („zásada rovnocenného přístupu“);
- c) informace poskytnuté jeho jednotnému kontaktnímu místu nebo příslušným donucovacím orgánům, které jsou označeny jako důvěrné, chránil v souladu s požadavky stanovenými v jeho vnitrostátním právu se zajištěním podobné úrovně důvěrnosti, jakou zajišťuje vnitrostátní právo členského státu, který informace poskytl („zásada důvěrnosti“);
- d) pokud byly požadované informace původně získány od jiného členského státu nebo třetí země, poskytl tyto informace jinému členskému státu nebo Europolu pouze se souhlasem členského státu nebo třetí země, jež informace původně poskytly, a v souladu s podmínkami, jež pro použití těchto informací stanovily („zásada vlastnictví údajů“);
- e) osobní údaje vyměňované podle této směrnice, u nichž se zjistí, že jsou nepřesné, neúplné nebo již neaktuální, byly vymazány nebo opraveny nebo aby bylo jejich zpracování omezeno, podle okolností, a aby o tom byl každý příjemce neprodleně informován („zásada spolehlivosti údajů“).

## KAPITOLA II

**VÝMĚNA INFORMACÍ PROSTŘEDNICTVÍM JEDNOTNÝCH KONTAKTNÍCH MÍST**

## Článek 4

**Žádosti o informace podávané jednotnému kontaktnímu místu**

1. Členské státy zajistí, aby žádosti o informace, které jejich jednotné kontaktní místo, a stanoví-li tak vnitrostátní právo, určené donucovací orgány podávají jednotnému kontaktnímu místu jiného členského státu, splňovaly požadavky stanovené v odstavcích 2 až 6.

Členské státy předloží Komisi seznam svých určených donucovacích orgánů. Členské státy informují Komisi o veškerých změnách v tomto seznamu. Komise zveřejní online a průběžně aktualizuje soubor těchto seznamů.

Členské státy zajistí, aby jejich určené donucovací orgány v případě, že podají žádost o informace jednotnému kontaktnímu místu jiného členského státu, současně zaslaly její kopii svému jednotnému kontaktnímu místu.

2. Členské státy mohou svým určeným donucovacím orgánům povolit, aby v jednotlivých případech kopii žádosti o informace svému jednotnému kontaktnímu místu nezasílaly současně s jejím podáním jednotnému kontaktnímu místu jiného členského státu v souladu s odstavcem 1, pokud by to ohrozilo:

- a) probíhající vysoce citlivé vyšetřování, pro které zpracování informací vyžaduje zajistit vhodnou úroveň důvěrnosti;
- b) případy terorismu, které nezahrnují mimořádné události nebo situace vyžadující krizové řízení;
- c) bezpečnost fyzické osoby.

3. Členské státy zajistí, aby se žádosti o informace podané jednotnému kontaktnímu místu jiného členského státu podávaly pouze tehdy, pokud existují objektivní důvody se domnívat, že požadované informace jsou:

- a) nezbytné a přiměřené k dosažení účelu uvedeného v čl. 1 odst. 1 prvním pododstavci a
- b) tomuto jinému členskému státu dostupné.

4. Členské státy zajistí, aby v každé žádosti o informace podané jednotnému kontaktnímu místu jiného členského státu bylo uvedeno, zda je naléhavá, a aby v ní případná naléhavost byla odůvodněna. Takové žádosti o informace se považují za naléhavé, pokud s ohledem na všechny podstatné skutečnosti a okolnosti daného případu existují objektivní důvody domnívat se, že požadovaná informace splňuje jednu nebo více z těchto podmínek:

- a) je nezbytná, aby se zabránilo bezprostřednímu a závažnému ohrožení veřejné bezpečnosti v některém členském státě;
- b) je potřebná za účelem prevence bezprostředního ohrožení života nebo tělesné integrity osoby;
- c) je potřebná pro přijetí rozhodnutí, které může zahrnovat zachování omezujících opatření, jež představují odnětí osobní svobody;
- d) existuje bezprostřední nebezpečí, že ztratí na významu, pokud nebude urychleně poskytnuta, a je považována za důležitou pro prevenci, odhalování nebo vyšetřování trestných činů.

5. Členské státy zajistí, aby žádosti o informace podané jednotnému kontaktnímu místu jiného členského státu obsahovaly všechny nezbytné podrobnosti, které umožní jejich přiměřené a rychlé zpracování v souladu s touto směrnicí, včetně alespoň těchto údajů:

- a) specifikace požadovaných informací, která je přiměřeně daným okolnostem co nejpodrobnější;
- b) popisu účelu, pro který jsou informace požadovány, včetně popisu skutkového stavu a označení odpovídajícího trestného činu;
- c) objektivních důvodů, pro něž se má za to, že požadované informace jsou dožadovanému členskému státu dostupné;
- d) vysvětlení souvislosti mezi účelem, pro který se o informaci žádá, a jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobou nebo subjektem, kterých se informace týkají, je-li to relevantní;
- e) důvody, proč je žádost považována za naléhavou, v souladu s odstavcem 4, je-li to relevantní;
- f) omezení použití informací obsažených v žádosti pro jiné účely, než pro které byla žádost podána.

6. Členské státy zajistí, aby žádosti o informace byly jednotnému kontaktnímu místu jiného členského státu podány v jednom z jazyků uvedených na seznamu sestaveném tímto jiným členským státem v souladu s článkem 11.

## Článek 5

### Poskytnutí informací na základě žádostí podaných jednotnému kontaktnímu místu

1. Členské státy zajistí, aby jejich jednotné kontaktní místo poskytlo informace požadované v souladu s článkem 4 co nejdříve a v každém případě v těchto lhůtách:

- a) do osmi hodin v případě naléhavých žádostí o přímo přístupné informace;
- b) do tří kalendářních dnů v případě naléhavých žádostí o nepřímo přístupné informace;
- c) do sedmi kalendářních dnů u všech ostatních žádostí.

Lhůty stanovené v prvním pododstavci začínají běžet od obdržení žádosti o informace.

2. Pokud podle vnitrostátního práva v souladu s článkem 9 může členský stát požadované informace poskytnout pouze po získání soudního povolení, může se tento členský stát odchýlit od lhůt stanovených v odstavci 1 tohoto článku, nakolik je to nezbytné pro získání takového povolení. V takových případech členské státy zajistí, aby jejich jednotné kontaktní místo:

- a) neprodleně vyrozumělo jednotné kontaktní místo nebo případně určený donucovací orgán žádajícího členského státu o očekávaném zpoždění s uvedením délky očekávaného zpoždění a jeho důvodů a
- b) následně toto vyrozumění průběžně aktualizovalo a poskytlo požadované informace jednotnému kontaktnímu místu nebo případně určenému donucovacímu orgánu žádajícího členského státu co nejdříve po získání soudního povolení.

3. Členské státy zajistí, aby jejich jednotné kontaktní místo poskytlo informace požadované v souladu s článkem 4 jednotnému kontaktnímu místu nebo případně určenému donucovacímu orgánu žádajícího členského státu v jazyce, v němž byla žádost o informace podána v souladu s čl. 4 odst. 6.

Členské státy zajistí, aby jejich jednotné kontaktní místo zaslalo kopii požadovaných informací jednotnému kontaktnímu místu žádajícího členského státu současně s jejich poskytnutím určenému donucovacímu orgánu tohoto členského státu.

Členské státy mohou svému jednotnému kontaktnímu místu povolit, aby kopii informací jednotnému kontaktnímu místu jiného členského státu nezasílalo současně s jejich poskytnutím určeným donucovacím orgánům tohoto jiného členského státu v souladu s tímto článkem, pokud by to ohrozilo:

- a) probíhající vysoce citlivé vyšetřování, pro které zpracování informací vyžaduje zajistit vhodnou úroveň důvěrnosti;
- b) případy terorismu, které nezahrnují mimořádné události nebo situace vyžadující krizové řízení;
- c) bezpečnost fyzické osoby.

## Článek 6

### Zamítnutí žádostí o informace

1. Členské státy zajistí, aby jejich jednotné kontaktní místo odmítlo poskytnutí informací požadovaných v souladu s článkem 4 pouze v případě, že platí některý z následujících důvodů:

- a) požadované informace nejsou jednotnému kontaktnímu místu a příslušným donucovacím orgánům dožádaného členského státu dostupné;
- b) žádost o informace nesplňuje požadavky stanovené v článku 4;
- c) soudní povolení požadované podle vnitrostátního práva dožádaného členského státu v souladu s článkem 9 bylo odmítnuto;
- d) požadované informace představují jiné osobní údaje než ty, které spadají do kategorií osobních údajů uvedených v čl. 10 písm. b);
- e) bylo zjištěno, že požadované informace jsou nepřesné, neúplné nebo již neaktuální a nelze je poskytovat v souladu s čl. 7 odst. 2 směrnice (EU) 2016/680;
- f) existují objektivní důvody se domnívat, že by poskytnutí požadovaných informací:
  - i) bylo v rozporu s podstatnými zájmy národní bezpečnosti dožádaného členského státu nebo by tyto zájmy poškodilo;
  - ii) ohrozilo úspěch probíhajícího vyšetřování trestného činu nebo bezpečnost fyzické osoby;
  - iii) nepřiměřeně poškodilo chráněné důležité zájmy právnické osoby;

- g) žádost se týká:
- i) trestného činu, za který může být podle práva dožádaného členského státu udělen trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby jednoho roku nebo nižší, nebo
  - ii) věci, která není trestným činem podle práva dožádaného členského státu;
- h) požadované informace byly původně získány od jiného členského státu nebo třetí země a tento členský stát nebo třetí země nedaly k jejich poskytnutí souhlas.

Členské státy s náležitou péčí posoudí, zda je žádost o informace podaná jejich jednotnému kontaktnímu místu v souladu s požadavky stanovenými v článku 4, zejména zda nedošlo ke zjevnému porušení základních práv.

Jakékoli zamítnutí žádosti o informace se vztahuje pouze na tu část požadovaných informací, pro kterou platí důvody uvedené v prvním pododstavci, a není jím dotčena povinnost poskytnout případné ostatní části požadovaných informací v souladu s touto směrnicí.

2. Členské státy zajistí, aby jejich jednotné kontaktní místo uvědomilo jednotné kontaktní místo nebo případně určený donucovací orgán žádajícího členského státu o zamítnutí žádosti o informace s uvedením důvodů zamítnutí ve lhůtách stanovených v čl. 5 odst. 1.

3. Členské státy v příslušných případech zajistí, aby jejich jednotné kontaktní místo neprodleně požádalo jednotné kontaktní místo nebo případně určený donucovací orgán žádajícího členského státu o vysvětlení nebo upřesnění potřebná k vyřízení žádosti o informace, která by jinak musela být zamítnuta.

Běh lhůt stanovených v čl. 5 odst. 1 se staví od okamžiku, kdy jednotné kontaktní místo nebo případně určený donucovací orgán žádajícího členského státu obdrží žádost o vysvětlení nebo upřesnění, do okamžiku, kdy jsou požadovaná vysvětlení nebo upřesnění poskytnuta.

4. Zamítnutí žádosti o informace, důvody zamítnutí, žádosti o vysvětlení nebo upřesnění a vysvětlení nebo upřesnění uvedené v odstavci 3 tohoto článku, jakož i veškerá další sdělení týkající se žádosti o informace podaných jednotnému kontaktnímu místu jiného členského státu se předávají v jazyce, v němž byla dotčená žádost podána v souladu s čl. 4 odst. 6.

### KAPITOLA III

#### JINÁ VÝMĚNA INFORMACÍ

##### Článek 7

#### Poskytování informací z vlastního podnětu

1. Členské státy mohou z vlastního podnětu prostřednictvím svého jednotného kontaktního místa nebo svých příslušných donucovacích orgánů poskytnout informace, které jim jsou dostupné, jednotným kontaktním místům nebo příslušným donucovacím orgánům jiných členských států, pokud existují objektivní důvody domnívat se, že by tyto informace mohly být pro tyto jiné členské státy důležité pro účely prevence, odhalování nebo vyšetřování trestných činů.

2. Členské státy zajistí, aby jejich jednotné kontaktní místo nebo jejich příslušné donucovací orgány poskytly z vlastního podnětu informace, které jim jsou dostupné, jednotným kontaktním místům nebo příslušným donucovacím orgánům jiných členských států, pokud existují objektivní důvody domnívat se, že by tyto informace mohly být pro tyto jiné členské státy důležité pro účely prevence, odhalování nebo vyšetřování závažných trestných činů. Tato povinnost se však na tyto informace nevztahuje, pokud pro ně platí důvody uvedené v čl. 6 odst. 1 písm. c) nebo f).

3. Členské státy zajistí, aby jejich jednotné kontaktní místo nebo jejich příslušné donucovací orgány v případě, že poskytují informace z vlastního podnětu jednotnému kontaktnímu místu jiného členského státu podle odstavce 1 nebo 2 tohoto článku, tak činily v jednom z jazyků uvedených na seznamu sestaveném tímto jiným členským státem v souladu s článkem 11.

Členské státy zajistí, aby jejich jednotné kontaktní místo v případě, že poskytne informace z vlastního podnětu příslušnému donucovacímu orgánu jiného členského státu, současně zaslalo jejich kopii jednotnému kontaktnímu místu tohoto jiného členského státu.

Členské státy zajistí, aby jejich příslušné donucovací orgány v případě, že poskytnou informace z vlastního podnětu jinému členskému státu, současně zaslaly jejich kopii jednotnému kontaktnímu místu svého členského státu a v příslušných případech jednotnému kontaktnímu místu tohoto jiného členského státu.

4. Členské státy mohou svým příslušným donucovacím orgánům povolit, aby kopii informací svému jednotnému kontaktnímu místu nebo jednotnému kontaktnímu místu jiného členského státu nezasílaly současně s jejich poskytnutím jednotnému kontaktnímu místu nebo příslušným donucovacím orgánům tohoto jiného členského státu v souladu s tímto článkem, pokud by to ohrozilo:

- a) probíhající vysoce citlivé vyšetřování, pro které zpracování informací vyžaduje zajistit vhodnou úroveň důvěrnosti;
- b) případy terorismu, které nezahrnují mimořádné události nebo situace vyžadující krizové řízení;
- c) bezpečnost fyzické osoby.

#### Článek 8

#### **Výměna informací na základě žádostí podaných přímo příslušným donucovacím orgánům**

1. Členské státy zajistí, aby jejich jednotné kontaktní místo v případě, že podává žádost o informace přímo příslušnému donucovacímu orgánu jiného členského státu, současně zaslalo její kopii jednotnému kontaktnímu místu tohoto jiného členského státu. Členské státy zajistí, aby v případě, že některý z jejich příslušných donucovacích orgánů poskytuje informace na základě takové žádosti, zaslal současně jejich kopii jednotnému kontaktnímu místu svého členského státu.

2. Členské státy zajistí, aby v případě, že některý z jejich příslušných donucovacích orgánů podává žádost o informace nebo poskytuje informace na základě takové žádosti přímo příslušnému donucovacímu orgánu jiného členského státu, současně zaslal kopii této žádosti nebo těchto informací jednotnému kontaktnímu místu svého členského státu a jednotnému kontaktnímu místu tohoto jiného členského státu.

3. Členské státy mohou svým jednotným kontaktním místům nebo svým příslušným donucovacím orgánům povolit, aby nezasílaly kopie žádostí nebo informací uvedené v odstavci 1 nebo 2, pokud by to ohrozilo:

- a) probíhající vysoce citlivé vyšetřování, pro které zpracování informací vyžaduje zajistit vhodnou úroveň důvěrnosti;
- b) případy terorismu, které nezahrnují mimořádné události nebo situace vyžadující krizové řízení;
- c) bezpečnost fyzické osoby.

## KAPITOLA IV

## DALŠÍ PRAVIDLA PRO POSKYTOVÁNÍ INFORMACÍ PODLE KAPITOL II A III

## Článek 9

**Soudní povolení**

1. Členský stát nevyžaduje žádné soudní povolení pro poskytnutí informací jednotnému kontaktnímu místu nebo příslušným donucovacím orgánům jiných členských států podle kapitoly II nebo III, pokud jeho vnitrostátní právo nevyžaduje soudní povolení pro poskytnutí podobných informací v tomto členském státě.
2. Členské státy zajistí, aby v případech, kdy jejich vnitrostátní právo vyžaduje soudní povolení pro poskytnutí informací jednotnému kontaktnímu místu nebo příslušným donucovacím orgánům jiných členských států podle kapitoly II nebo III, jejich jednotné kontaktní místo nebo jejich příslušné donucovací orgány neprodleně podnikly veškeré nezbytné kroky v souladu s jejich vnitrostátním právem k získání takového soudního povolení v co nejkratší době.
3. Žádosti o soudní povolení uvedené v odstavci 2 se posuzují a rozhoduje se o nich v souladu s vnitrostátním právem členského státu příslušného justičního orgánu.

## Článek 10

**Další pravidla pro informace, které představují osobní údaje**

Členské státy zajistí, aby v případě, že jejich jednotné kontaktní místo nebo jejich příslušné donucovací orgány poskytují informace podle kapitoly II nebo III, které představují osobní údaje:

- a) tyto osobní údaje byly přesné, úplné a aktuální v souladu s čl. 7 odst. 2 směrnice (EU) 2016/680;
- b) kategorie osobních údajů poskytovaných podle kategorie subjektu údajů zůstaly omezeny na kategorie uvedené v oddíle B přílohy II nařízení (EU) 2016/794 a byly nezbytné a přiměřené k dosažení účelu žádosti;
- c) jejich jednotné kontaktní místo nebo jejich příslušné donucovací orgány současně a v největším možném rozsahu poskytly také nezbytné prvky, které umožní jednotnému kontaktnímu místu nebo příslušnému donucovacímu orgánu daného jiného členského státu posoudit míru přesnosti, úplnosti, spolehlivosti a aktuálnosti těchto osobních údajů.

## Článek 11

**Seznam jazyků**

1. Členské státy vytvoří a průběžně aktualizují seznam uvádějící jeden nebo více jazyků, v nichž je jejich jednotné kontaktní místo schopno vyměňovat informace. Tento seznam musí zahrnovat angličtinu.
2. Členské státy poskytnou seznam uvedený v odstavci 1 a jeho případné aktualizace Komisi. Komise zveřejní soubor těchto seznamů online a průběžně jej aktualizuje.

## Článek 12

**Poskytování informací Europolu**

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že jejich jednotné kontaktní místo nebo jejich příslušné donucovací orgány podávají žádosti o informace nebo poskytují informace na základě těchto žádostí nebo z vlastního podnětu podle kapitoly II nebo III této směrnice, pracovníci jejich jednotného kontaktního místa nebo jejich příslušných donucovacích orgánů rovněž případ od případu a s výhradou čl. 7 odst. 7 nařízení (EU) 2016/794 posoudili, zda je nezbytné zaslat jejich kopie Europolu, pokud se informace, s nimiž sdělení souvisí, týkají trestných činů spadajících do oblasti cílů Europolu stanovených v článku 3 nařízení (EU) 2016/794.

2. Členské státy zajistí, aby v případě, že je Europolu zaslána kopie žádosti o informace nebo kopie informací podle odstavce 1 tohoto článku, mu byly řádně sděleny účely zpracování informací a případná omezení tohoto zpracování podle článku 19 nařízení (EU) 2016/794. Členské státy zajistí, aby informace původně získané od jiného členského státu nebo třetí země byly Europolu zaslány podle odstavce 1 tohoto článku, pouze pokud s tím tento jiný členský stát nebo tato třetí země souhlasily.

### Článek 13

#### **Zabezpečený komunikační kanál**

1. Členské státy zajistí, aby jejich jednotné kontaktní místo nebo jejich příslušné donucovací orgány využívaly k podávání žádostí o informace a k poskytování informací na základě těchto žádostí nebo z vlastního podnětu podle kapitoly II nebo III nebo podle článku 12 aplikaci sítě pro bezpečnou výměnu informací Europolu (dále jen „aplikace SIENA“).

2. Členské státy mohou povolit svému jednotnému kontaktnímu místu nebo svým příslušným donucovacím orgánům, aby aplikaci SIENA nepoužívaly k podávání žádostí o informace nebo k poskytování informací na základě těchto žádostí nebo z vlastního podnětu podle kapitoly II nebo III nebo podle článku 12 v jednom nebo více z těchto případů:

- a) výměna informací vyžaduje zapojení třetích zemí nebo mezinárodních organizací nebo existují objektivní důvody domnívat se, že v pozdější fázi bude takové zapojení nezbytné, a to i prostřednictvím komunikačního kanálu Interpolu;
- b) naléhavost žádosti o informace vyžaduje dočasné použití jiného komunikačního kanálu;
- c) neočekávaný technický nebo operační incident brání jejich jednotnému kontaktnímu místu nebo jejich příslušnému donucovacímu orgánu použít k výměně informací aplikaci SIENA.

3. Členské státy zajistí, aby jejich jednotné kontaktní místo a všechny jejich příslušné donucovací orgány, které by se mohly podílet na výměně informací podle této směrnice, byly přímo připojeny k aplikaci SIENA, a to ve vhodných případech i prostřednictvím mobilních zařízení.

### KAPITOLA V

#### **JEDNOTNÉ KONTAKTNÍ MÍSTO PRO VÝMĚNU INFORMACÍ MEZI ČLENSKÝMI STÁTY**

### Článek 14

#### **Zřízení nebo určení a úkoly a kapacity jednotných kontaktních míst**

1. Každý členský stát zřídí nebo určí jedno jednotné kontaktní místo. Jednotné kontaktní místo je ústřední subjekt odpovědný za koordinaci a usnadňování výměny informací podle této směrnice.

2. Členské státy zajistí, aby jejich jednotné kontaktní místo bylo vybaveno a oprávněno pro plnění alespoň těchto úkolů:

- a) přijímat a vyhodnocovat žádosti o informace podané v souladu s článkem 4 v jazycích oznámených podle čl. 11 odst. 2;
- b) předávat žádosti o informace příslušným donucovacím orgánům a v případě potřeby mezi nimi koordinovat vyřizování těchto žádostí a poskytování informací na jejich základě;
- c) koordinovat analýzu a strukturovat informace s cílem poskytnout je jednotným kontaktním místům a případně příslušným donucovacím orgánům jiných členských států;

- d) poskytovat na žádost nebo z vlastního podnětu informace jiným členským státům v souladu s články 5 a 7;
- e) odmítat poskytnutí informací v souladu s článkem 6 a v případě potřeby žádat o vysvětlení nebo upřesnění v souladu s čl. 6 odst. 3;
- f) zasílat žádosti o informace jednotným kontaktním místům jiných členských států v souladu s článkem 4 a v případě potřeby poskytovat vysvětlení nebo upřesnění v souladu s čl. 6 odst. 3.

3. Členské státy zajistí, aby:

- a) jejich jednotné kontaktní místo:
  - i) mělo přístup ke všem informacím, které jsou dostupné jejich příslušným donucovacím orgánům, v rozsahu nezbytném k plnění jeho úkolů podle této směrnice;
  - ii) plnilo své úkoly 24 hodin denně, sedm dní v týdnu;
  - iii) mělo k dispozici kvalifikované pracovníky, náležité provozní nástroje, technické a finanční zdroje, infrastrukturu a kapacity, včetně překladatelských, nezbytné pro přiměřené, účinné a rychlé plnění jeho úkolů v souladu s touto směrnicí, včetně v příslušných případech ve lhůtách stanovených v čl. 5 odst. 1;
- b) justiční orgány příslušné k udělování soudních povolení požadovaných podle vnitrostátního práva v souladu s článkem 9 byly jednotnému kontaktnímu místu dostupné na zavolání 24 hodin denně, sedm dní v týdnu.

4. Členské státy oznámí Komisi zřízení nebo určení svého jednotného kontaktního místa do jednoho měsíce. Informují Komisi o změnách týkajících se jejich jednotného kontaktního místa.

Komise tato oznámení a veškeré jejich aktualizace zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

## Článek 15

### Organizace, složení a školení

1. Členské státy určí organizaci a složení svého jednotného kontaktního místa tak, aby mohlo účinně a efektivně plnit své úkoly podle této směrnice.

2. Členské státy zajistí, aby se jejich jednotné kontaktní místo skládalo z pracovníků jejich příslušných donucovacích orgánů, jejichž zapojení je nezbytné pro přiměřenou a rychlou výměnu informací podle této směrnice, včetně alespoň následujících subjektů, pokud je dotčený členský stát podle příslušných právních předpisů nebo mezinárodní dohody povinen zřídit takové jednotky či centrály:

- a) národní jednotky Europolu zřízené podle článku 7 nařízení (EU) 2016/794;
- b) centrály SIRENE zřízené podle čl. 7 odst. 2 nařízení (EU) 2018/1862;
- c) národní ústředny Interpolu zřízené podle článku 32 Ústavy Mezinárodní organizace kriminální policie – Interpol.

3. Členské státy zajistí, aby pracovníci jejich jednotného kontaktního místa měli náležitou kvalifikaci pro výkon svých funkcí podle této směrnice. Za tímto účelem poskytnou členské státy pracovníkům svého jednotného kontaktního místa přístup k náležitému a pravidelnému školení, zejména pokud jde o:

- a) používání nástrojů pro zpracování údajů používaných v jednotném kontaktním místě, zejména aplikace SIENA a systému správy případů;
- b) uplatňování práva Unie a vnitrostátního práva relevantního pro činnosti jednotného kontaktního místa podle této směrnice, zejména pokud jde o ochranu osobních údajů, včetně směrnice (EU) 2016/680, o přeshraniční spolupráci mezi donucovacími orgány, včetně této směrnice a nařízení (EU) 2016/794, a o nakládání s důvěrnými informacemi;

- c) používání jazyků uvedených na seznamu vytvořeném dotčeným členským státem podle článku 11.

## Článek 16

### Systém správy případů

1. Členské státy zajistí, aby jejich jednotné kontaktní místo zavedlo a provozovalo jednotný elektronický systém správy případů jako úložiště, které mu umožňuje plnit jeho úkoly podle této směrnice. Systém správy případů musí mít alespoň všechny následující funkce a kapacity:
  - a) zaznamenávání příchozích a odchozích žádostí o informace podle článků 5 a 8 a veškeré další komunikace o takových žádostech s jednotnými kontaktními místy a případně s příslušnými donucovacími orgány jiných členských států, včetně informací o zamítnutí žádostí o informace a o žádostech o vysvětlení nebo upřesnění podle čl. 6 odst. 2 a o poskytnutí vysvětlení nebo upřesnění podle čl. 6 odst. 3;
  - b) zaznamenávání komunikace mezi jednotným kontaktním místem a příslušnými donucovacími orgány podle čl. 14 odst. 2 písm. b);
  - c) zaznamenávání poskytnutí informací jednotnému kontaktnímu místu a případně příslušným donucovacím orgánům jiných členských států podle článků 5, 7 a 8;
  - d) křížovou kontrolu došlých žádostí o informace uvedených v člincích 5 a 8 podle informací, které jsou jednotnému kontaktnímu místu dostupné, včetně informací poskytnutých v souladu s čl. 5 odst. 3 druhým pododstavcem a čl. 7 odst. 3 druhým pododstavcem a dalších relevantních informací zaznamenaných v systému správy případů;
  - e) zajištění přiměřené a rychlé reakce na došlé žádosti o informace uvedené v článku 4, zejména s ohledem na dodržení lhůt pro poskytnutí požadovaných informací stanovených v článku 5;
  - f) interoperabilitu s aplikací SIENA, zejména zajištění, aby komunikace přicházející prostřednictvím aplikace SIENA mohla být přímo zaznamenána v systému správy případů a komunikace odcházející prostřednictvím aplikace SIENA mohla být přímo odeslána ze systému správy případů;
  - g) vytváření statistik týkajících se výměny informací podle této směrnice pro účely hodnocení a sledování, zejména pro účely článku 18;
  - h) evidování přístupu a dalších operací zpracování informací obsažených v systému správy případů pro účely odpovědnosti a kybernetické bezpečnosti v souladu s článkem 25 směrnice (EU) 2016/680.
2. Členské státy zajistí, aby všechna rizika v oblasti kybernetické bezpečnosti související se systémem správy případů, zejména pokud jde o jeho architekturu, řízení a kontrolu, byla řízena a řešena obezřetně a účinně a aby byly zajištěny náležité záruky proti neoprávněnému přístupu a zneužití.
3. Členské státy zajistí, aby systém správy případů obsahoval osobní údaje pouze po dobu nezbytnou a přiměřenou k tomu, aby jednotné kontaktní místo plnilo úkoly, které mu ukládá tato směrnice, a aby osobní údaje v něm obsažené byly následně nevratně vymazány.
4. Členské státy zajistí, aby jejich jednotné kontaktní místo poprvé nejpozději šest měsíců po ukončení výměny informací a následně pravidelně přezkoumávalo soulad s odstavcem 3.

## Článek 17

### Spolupráce mezi jednotnými kontaktními místy

1. Členské státy podporují praktickou spolupráci mezi svými jednotnými kontaktními místy a příslušnými donucovacími orgány pro účely této směrnice.

2. Členské státy zajistí, aby se vedoucí jednotných kontaktních míst scházeli nejméně jednou ročně, aby posoudili kvalitu spolupráce mezi svými útvary, projednali nezbytná technická nebo organizační opatření v případě jakýchkoli obtíží a v případě potřeby vyjasnili postupy.

## KAPITOLA VI

### ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

#### Článek 18

##### Statistika

1. Do 1. března každého roku poskytne každý členský stát Komisi statistické údaje o výměně informací s ostatními členskými státy podle této směrnice, ke které došlo během předchozího kalendářního roku.
2. Každý členský stát zajistí, aby statistiky uvedené v odstavci 1 zahrnovaly alespoň:
  - a) počet žádostí o informace podaných jejich jednotným kontaktním místem a případně jejich příslušnými donucovacími orgány;
  - b) počet žádostí o informace, které jejich jednotné kontaktní místo a jejich příslušné donucovací orgány obdržely a na které odpověděly, rozdělený na naléhavé a nenaléhavé a podle žádajících členských států;
  - c) počet zamítnutých žádostí o informace podle článku 6 rozdělený podle žádajících členských států a důvodů pro zamítnutí;
  - d) počet případů, kdy došlo k odchylce od lhůt stanovených v čl. 5 odst. 1 z důvodu nutnosti získat soudní povolení podle čl. 5 odst. 2, v členění podle členských států, které podaly dotčené žádosti o informace.
3. Komise sestaví minimální statistiky poskytnuté členskými státy podle odstavce 2 a zpřístupní je Evropskému parlamentu a Radě.

#### Článek 19

##### Podávání zpráv

1. Do 12. června 2026 a každých pět let po 12. červnu 2027 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu hodnotící provádění této směrnice, která bude obsahovat podrobné informace o tom, jak tuto směrnici každý členský stát provedl. Při sestavování této zprávy věnuje Komise zvláštní pozornost účinnosti výměny informací mezi příslušnými donucovacími orgány, důvodům, proč byly žádosti o informace zamítnuty, zejména pokud žádosti nespadají do oblasti působnosti této směrnice, a dodržování ustanovení o ochraně údajů a poskytování informací Europolu.
2. Do 12. června 2027 a poté každých pět let předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu hodnotící účinnost této směrnice, zejména její dopad na spolupráci při prosazování práva, povinnosti stanovené v čl. 14 odst. 3 písm. a) bodě iii) a ochranu osobních údajů. Komise vezme v úvahu informace poskytnuté členskými státy a jakékoli další relevantní informace týkající se provedení této směrnice ve vnitrostátním právu a jejího uplatňování, včetně případných praktických překážek, které brání jejímu účinnému uplatňování. Na základě tohoto hodnocení Komise rozhodne o vhodných následných opatřeních, včetně případného legislativního návrhu.

## Článek 20

**Změny Úmluvy k provedení Schengenské dohody**

Ode dne 12. prosince 2024 se části článků 39 a 46 Úmluvy k provedení Schengenské dohody, které nebyly nahrazeny rámcovým rozhodnutím 2006/960/SVV, nahrazují touto směrnicí v rozsahu, v jakém se uvedené články týkají výměny informací spadající do oblasti působnosti této směrnice.

## Článek 21

**Zrušení**

Rámcové rozhodnutí 2006/960/SVV se zrušuje ode dne 12. prosince 2024.

Odkazy na zrušené rámcové rozhodnutí se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze.

## Článek 22

**Provedení ve vnitrostátním právu**

1. Členské státy do 12. prosince 2024 uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Odchylně od prvního pododstavce uvedou členské státy do 12. června 2027 v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 13 této směrnice. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Předpisy uvedené v prvním a druhém pododstavci přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

## Článek 23

**Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

## Článek 24

**Určení**

Tato směrnice je určena členskými státem v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 10. května 2023.

*Za Evropský parlament*  
předsedkyně  
R. METSOLA

*Za Radu*  
předsedkyně  
J. ROSWALL

## PŘÍLOHA

## SROVNÁVACÍ TABULKA

| Rámcové rozhodnutí<br>Rady 2006/960/SVV | Tato směrnice      |
|-----------------------------------------|--------------------|
| Článek 1                                | Článek 1           |
| Článek 2                                | Článek 2           |
| Článek 3                                | Články 3 a 9       |
| Článek 4                                | Článek 5           |
| Článek 5                                | Článek 4           |
| Článek 6                                | Články 11, 12 a 13 |
| Článek 7                                | Články 7 a 8       |
| Článek 8                                | Článek 10          |
| Článek 9                                | Článek 3           |
| Článek 10                               | Článek 6           |
| Článek 11                               | Článek 21          |
| Článek 12                               | Článek 19          |
| Článek 13                               | Článek 22          |